

komme til i en saadan Grad, at tilfidesætte de andre Interesser, at det umuligt vil kunne forsvares, og at Bestemmelser af den Art og det Omfang umulig vilde kunne ventes gennemførte her i Rigsdagen. Naturligvis kan der ved de enkelte Spørgsmaal være Mangt og Meget at tvivle om. Men jeg tror dog at turde sige, at Flertallet i Udvalget, som paa disse Punkter jo ikke fjerner sig meget fra Regjeringens Forslag, vistnok i det Hele taget maa siges at have løst den Opgave tilfredsstillende at stille disse forskellige Interesser imellem. Jeg kommer maasse til at berøre nogle af disse Punkter ved nogle af de enkelte Forslag, men jeg vil blot ganske i Almindelighed gjøre den Bemærkning, at man jo meget maa advare imod saaledes udelukkende at lægge Vægten paa et enkelt Hensyn. Saaledes ere f. Ex. Løgerne, der jo skulle udtale sig alene fra det hygieiniske Hensyn, og hvis Hverv og Pligt det ikke er at tage noget Hensyn til de andre Momenter, rundhaandede med at stille Fordringer med Hensyn til det Hygieiniske. Deter ganske naturligt og forstaeligt, men denne Forsamling har en Forpligtelse til at varetage samtlige Interesser og kan derfor ikke stille sig paa et saadant ensidigt og eksklusivt Standpunkt. Det ligger jo for Resten i denne Sags Natur, at man ved at behandle den kommer ind paa en Række Detailler, og deraf følger ogsaa, at de Foredrag, som de ærede Ordførere for de forskellige Meninger, der kom til Orde her i Salen, have holdt, have maattet blive noget vidtløftige og maasse noget trættende for enkelte af Medlemmerne. Jeg skal bestræbe mig for at være saa kort som muligt, men der er dog en Del af Endringsforslagene, jeg ikke vil kunne undgaa at tale Noget om. Jeg skal da først bemærke med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 3 — Endringsforslag, der jo høre sammen — at jeg nærer megen Tvivl om, hvorvidt der i Virkeligheden vil være Noget vundet ved at foreslaa denne Endring i Lovforslaget. Lovforslaget, saaledes som det ligger for, er jo paa dette Punkt stemmende med den gjældende Bygningslov af 21de November 1871. Lovforslaget hviler paa den Tanke, at enhver Mand ganske vist maa være forpligtet til at bygge saaledes paa sin egen Grund, at han ikke derved hindrer eller gjør det umuligt for

Naboer at bygge paa sædvanlig Maade. Hvis Naboer kun vil opføre en Bygning, som maa siges at henhøre til de almindelige Bygninger, maa han være berettiget dertil, og han kan ikke være forpligtet til at foretage Foranstaltninger ved Naboerens Bygning i saa Tilfælde. Den Vedkommende maa have bygget saaledes, at han kan taale, at der paa Naboerens Grund opføres en Bygning, som maa siges at henhøre til det ganske Almindelige, en Bygning, hvis Anlæg ikke gaar dybere ned i Grunden, end sædvanligt er. Det er den Tanke, som den nuværende Bygningslov hviler paa, og som ogsaa dette Forslag hviler paa. Man har ment, at det kunde udtrykkes saaledes, at naar han ikke vil gaa dybere end 3 Alen ned med sine Kjældere og andre Anlæg, kan man ikke sige, at han opfører Andet eller Videre end en almindelig Bygning. Vil han derimod opføre en Bygning, hvor han gaar dybere ned, da gaar han ud over det Almindelige, og saa kan det ganske vist være rimeligt, at det paalægges ham at foretage de Arbejder ved Naboens Hus, som ere nødvendige for at forhindre det fra at styrte ned eller lide. Nu vil man ændre det saaledes, at det Afgjørende ikke skal være, om den Byggende vil give sine Kjældere eller andre Anlæg en større Dybde end 3 Alen. Men det Afgjørende skal være, om Fundamentets Underkant ligger 3½ Alen under Jordoverfladen. Men det forekommer mig, at denne Maade at bestemme Regelen paa ikke bliver noget Udtryk for den Tanke, som man dog egentlig vil realisere, fordi det jo, selv om man ikke vil opføre en Bygning, hvor Kjælderen eller deslige har en større Dybde end 3 Alen, kan være nødvendigt at fundamenterne meget dybere, naar nemlig Grunden er af en særlig løs eller fugtig Bestaaffenhed. Men det at man saaledes, fordi Grunden er af en særlig løs eller fugtig Bestaaffenhed, maa fundamenterne dybere ned, synes jeg er Noget, som ikke bør komme i Betragtning. Det veed Ingen, eller i Reglen veed man det da ikke, det vides sig i Almindelighed først, naar der skal begyndes paa et Arbejde. Det forekommer mig derfor, at det ikke kan være det Afgjørende, hvor langt man er nødt til at gaa ned med sit Fundament, men det Afgjørende maa være, om den Bygning, man efter sin hele Plan vil opføre, fører til Kjældere eller